

I modsætning til gældende ret omfatter forslaget til § 11 a ikke udelukkende edb-programmer i maskinlæsbar form, men også edb-programmer i skriftlig form. Edb-programmer, der er offentliggjort i skriftlig form, fx kildekoden, må der dog fortsat fremstilles kopier af til privat brug, såfremt der er tale om en skriftlig kopiering, fx fotokopiering, jf. ophavsretslovens § 11, stk. 2, nr. 3.

Den retmæssige erhverver må efter forslaget til § 11 a ligeledes foretage sådanne ændringer i programmet, som er nødvendige for, at erhververen kan benytte det efter dets formål. Denne ændringsret inkluderer en hjemmel til, uden ophavsmandens samtykke, at rette de fejl i programmet, der måtte forekomme, og som udgør en hindring for den formålmæssige brug af programmet.

Såfremt ejeren af et eksemplar af et edb-program spreder dette videre i form af fx salg, følger det af bestemmelsen, at hans ret til at benytte programmet bortfalder, jf. tilsvarende den gældende ophavsretslovs § 11 a, 2. pkt. Det samme gælder, hvis aftaleerhververens ret til at udnytte programmet ophører, jf. tilsvarende den gældende ophavsretslovs § 42 a, 2. pkt.

Forslaget til § 11 a, stk. 1, kan fraviges ved aftale.

Til stk. 2

Efter forslaget til § 11 a, stk. 2, der gennemfører direktivets art. 5, stk. 2, må den, der har ret til at benytte et edb-program, fremstille et sikkerhedseksemplar af det, for så vidt det er nødvendigt for benyttelsen af det.

Allerede efter gældende ret har ejeren/aftaleerhververen ret til at fremstille sikkerhedseksemplarer (back up-kopier) af programmet, hvis det er nødvendigt for brugen, jf. ophavsretslovens §§ 11 a og 42 a. Forslaget indebærer dog, at det ikke vil være tilladt at fremstille reserveeksemplarer, dvs. kopier, der ikke tjener et sikkerhedsmæssigt formål, men som alene fungerer som reserve for det erhvervede eksemplar af programmet.

Udtrykket »et sikkerhedseksemplar« betyder ikke, at det ikke er tilladt at fremstille flere sikkerhedseksemplarer, hvis dette er nødvendigt for benyttelsen af programmet.

Bestemmelsen i stk. 2 kan ikke fraviges ved aftale, jf. bestemmelsens 2. pkt., der herved gennemfører direktivets art. 9, stk. 1, 2. pkt. Der kan således ikke indgås aftaler, hvorefter programmerhververen fraskriver sig retten til at fremstille sikkerhedseksemplarer.

Til stk. 3

Forslaget til § 11 a, stk. 3, der gennemfører direktivets art. 5, stk. 3, er ny i forhold til den gældende ophavsretslov. Bestemmelsen giver, i lighed med stk. 1, ret til at kopiere programmet i forbindelse med indlæsning, kørsel mv. af programmet. I stk. 3 præciseres det herudover, at dette også gælder, hvis formålet er at undersøge mv. programmet for at fastslå, hvilke ideer og principper der ligger til grund for de enkelte elementer i programmet.

Bestemmelsen følger ikke noget nyt til den i stk. 1 hjemlede kopieringsret og har således karakter af en præcisering. Til forskel fra stk. 1 kan stk. 3 imidlertid ikke fraviges ved aftale, jf. bestemmelsens 2. pkt., der herved gennemfører direktivets art. 9, stk. 1, 2. pkt.

Bestemmelsen i stk. 3 skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 3, om dekompileing, jf. straks nedenfor.

Til nr. 3

Bestemmelsen i forslaget til § 11 b, der gennemfører art. 6 i direktivet om retlig beskyttelse af edb-programmer, er ny. Bestemmelsen giver brugeren ret til, uden rettighedshaverens samtykke, at dekompile et edb-program, dvs. på visse nærmere angivne betingelser at kopiere og ændre et edb-program, når dette er en forudsætning for at skaffe de oplysninger, der er nødvendige for at tilvejebringe interoperabilitet mellem et selvstændigt udviklet edb-program og andre edb-programmer. Interoperabilitet vil sige, at to software-produkter, et software- og et hardware-produkt eller to hardware-produkter kan kommunikere sammen.

Baggrunden for bestemmelsen er, at produkter fra forskellige edb-producenter ofte opererer med forskellige specifikationer, hvilket gør det vanskeligt at bruge forskellige produkter i ét edb-system. Samtidig kan én producent være så dominerende på markedet, at vedkommendes egne specifikationer bliver de facto-standarder, som andre producenter bliver nødt til at kende og bruge, for at kunne konkurrere med den pågældende producents produkter. Hvis fx en producent er dominerende på markedet m.h.t. fremstilling af personlige computere (pc'er), er det reelt nødvendigt at kende grænsefladespecifikationerne i disse pc'er, for at andre producenter kan fremstille edb-programmer (applikationsprogrammer), der kan konkurrere med den førstnævnte producents egne programmer, for så vidt programmerne skal kunne anvendes på disse pc'er.

Specifikationerne består af de principper, der ligger bag udformningen af grænsefladerne, der er inkorporeret i selve edb-programmet, hvad enten dette